

Landskap: *Småland* Upptecknat av: *Karin Ekman*
 Härad: *Norra Mörå* Adress: *Lund*
 Socken: *Kristvalla* Berättat av *Sofia Johansson*
 Uppteckningsår: *1938* Född år *1864* i *Söderhult*

Uppteckningen rör

Bröllop

Sid. 1.

Barn dop

" 2-3

Begravnig

" 4-5

"Byta lok;" "bustefaster."

" 6.

Briklapp:

Briklappens munda avlid minst 2 å 3
dagar. Man åt vid "sitandes bord".
Maten var densamma som vid alla
stora kalas, smörgåsbord, fisk och po-
tatis (kokt gädda el. abborre), fuskbröppa,
barns böror, och stek, vitet gröt och
mjölk, ostpannkaka och smörbakel-
sev. Till maten serverades öl, dricka
och kaffe. I kländ även vin och
kakor efteråt. — Bruden hade smit si-
denklädnad med brett, vitt band om
halsen, vit tyllslöja, guld- el. myrten-
krans, vita handskar. I västan han-
den bar hon bukett, spetsvädd och
"grötboken". — Man reste äppelbar med
brudparets initialer, och skjut för dem.

Barn dop:

I Söderhult i Sofia f:ö bandens
en faddern alltid en ung flicka
och d:ö pojke, ålder omkr. 17 år.

Den, som bar barnet dömst, var all-
tid en gift kvinna. Den kvinnliga
faddern stod till vänster om barn-
modern, den manliga d:ön till höger
om barnfadern. Sedermera fick
främlingen hjälpa till barnet till
dopet, men det var ej brukligt i
~~främlingens~~ tidiga. Den, som höll barnet,
klädd barnet i vit skjorta, vit mis-
son, vit tröja och dopklänning med
blå band, om det var en pojke, och
röda d:ö för en flicka. — Det var
på gästerna på ett barn dop, utom för-

5578

älders, faddars och dens, som bar barnet,
endast diktningens och några
bekanta. Främlingar, faddars och
alla gästerna var svartklädda. —

Den, som bar barnet, hade förmyndighet
med, däremot inte faddarna.

Faddarna skulle däremot alltid
ge barnet något vid födelsedagen
o. dyl. Till förmyndaren hörde all-
tid risgrynsgröt, s. h. barnlops-
gröt, kakor och vetebrönsar.

9.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV.

Begravning:

Vid begravning restes på ömse
sidor som vägar längs hemmets grän-
ser grantoppas el. små grannar, som
kläddes med pepparsrensor, såväl
i färg, som svart och vitt. Senare
klädde av grannarna lades samtidigt
sedermun bort, då det skrämdes his-
terna. Vägar ströddes med gransis. Alla,
som ville, klädde på de döda vis. (Böderkult)

Två kyrkspråkar till grannar bars his-
tan i "likhanddukarna," länga, fina
vita handdukar, som linades av dem,
som var för pådiga och gjöls skaffa dylika.
De tvätades, och manglades, innan de
återlämnades.

5578

Den döde och kistan.

När någon dött, och man får
hem kistan, så skall man, äro om det
är för sent än göra i ordning den döde,
ta av locket på kistan, för den döde
ill jerna kistan på matros. — När
Sofias mor var död, så bad hon sin
son, när han kom hem på kvällen
med kistan, att han skulle ta av locket,
emellan dem gick till sängs. Men han
tygde sig inte om det. Men han
gick heller inte någon stund på hela
natten för sin mor!

5578

"Bryta tok:"

De gick till smunden, där
de skulle bryta och skäta "to." (lin)
I bostan bjöds på kaffe och kakor,
och därpå på pannkakor, smör,
bröd och ost. När de slutat bryta,
bjöds på riktig kvällsmat hemma
på gården. — Livet mötes i "lockar."
En "holok." sed gick 24 dygn på
en "hinnna." Sen, som delade ut
livet till barnen, som bröt, kal-
lades "bastefaster." Nu firades
förde kunna skäta 30 "lockar"
på dagen.

6.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV.